

- 2) Skal bestemmelserne i Rådets direktiv 93/13/EØF^(?) af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler, navnlig artikel 1, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, fortolkes således, at de er til hinder for en efterprøvelse af kontraktvilkår i forbrugerkreditaftaler ud fra de i nævnte direktivs artikel 3 beskrevne betingelser, såfremt der er tale om såkaldte renteauafhængige kreditomkostninger, hvor kriterierne for fastsættelsen er beskrevet i artikel 36a i lov af 12. maj 2011 om forbrugerkredit (Dz.U. 2018 993, konsolideret udgave)?

⁽¹⁾ EUT 2008, L 133, s. 66.

⁽²⁾ EFT 1993, L 95, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 28. december 2018 — A.B., C.D., E.F., G.H. og I.J. mod Krajowa Rada Sądownictwa

(Sag C-824/18)

(2019/C 164/06)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: A.B., C.D., E.F., G.H. og I.J.

Sagsøgt: Krajowa Rada Sądownictwa

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2 sammenholdt med artikel 4, stk. 3, tredje punktum, artikel 6, stk. 1, artikel 19, stk. 1, TEU sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF samt artikel 267, stk. 3, TEUF fortolkes således,

at der foreligger en tilsidesættelse af retsstatsprincippet samt retten til effektive retsmidler og effektiv domstolsbeskyttelse, når den nationale lovgiver i individuelle procedurer vedrørende udøvelsen af embedet som dommer ved en domstol i sidste instans i en medlemsstat (Sąd Najwyższy (øverste domstol)) ganske vist fastsætter en ret til at anlægge søgsmål, men afgørelsen vedrørende den samlede vurdering af alle kandidater til Sąd Najwyższy (øverste domstol) i den udvælgelsesprocedure, der går forud for videresendelsen af anmodningen om ansættelse som dommer ved den nævnte domstol, er endelig og får virkning, såfremt den ikke anfægtes af alle parter i udvælgelsesproceduren, blandt hvilke der befinder sig en kandidat, som ikke har nogen interesse i anfægtelsen af denne afgørelse, fordi den anmodning om ansættelse som dommer, der vedrører vedkommende, er blevet videresendt, hvilket medfører,

— at retsmidlet mister sin effektive virkning og den kompetente ret ikke har nogen mulighed for at gennemføre en reel kontrol af den nævnte udvælgelsesprocedures forløb,

— hvilket i tilfælde af, at denne procedure også omfatter de dommerembeder ved Sąd Najwyższy (øverste domstol), der hidtil har været besat af dommere, der er blevet underlagt den nye lavere pensionsalder, uden at den pågældende dommer har kunnet afgøre, om vedkommende ville gøre brug af lovgivningen om lavere pensionsalder, med henblik på princippet om dommers uafsættelighed — hvis det antages, at dette princip herved tilsidesættes — også har indflydelse på omfanget og resultatet af den retslige kontrol af den nævnte udvælgelsesprocedure?

- 2) Skal artikel 2 sammenholdt med artikel 4, stk. 3, tredje punktum, og artikel 6, stk. 1, TEU sammenholdt med artikel 15, stk. 1, og artikel 20 sammenholdt med artikel 21, stk. 1, og artikel 52, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 2, stk. 1, stk. 2, litra a), og artikel 3, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2000/78/EF samt artikel 267, stk. 3, TEUF fortolkes således,

at der foreligger en tilsidesættelse af retsstatsprincippet, ligebehandlingsprincippet og princippet om lige adgang til offentlig ansættelse — som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) — når der [...] i individuelle procedurer vedrørende udøvelse af embedet som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) ganske vist er fastsat en ret til at anlægge søgsmål ved den kompetente ret, men ansættelsen som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) i et ubesat dommerembede som følge af de regler om endelighed, der er beskrevet i det første spørgsmål, kan ske, uden at den kompetente ret gennemfører en kontrol af den fornævnte udvælgelsesprocedure — i det omfang der er blevet anmodet om en sådan kontrol — og idet denne manglende kontrolmulighed samtidig indebærer en tilsidesættelse af retten til effektive retsmidler og dermed også af retten til lige adgang til offentlig ansættelse, hvilket strider mod den almene interesse, og at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om institutionel ligevægt, i en situation, hvor det organ i en medlemsstat, der skal varetage domstoles og dommers uafhængighed (domstolsrådet), ved hvilken proceduren vedrørende udøvelse af embedet som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) gennemføres, er sammensat således, at den dømmende magts repræsentanter i dette organ vælges af den lovgivende magt?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 3. januar 2019 — Asmel società consortile a r.l. mod A.N.A.C. — Autorità Nazionale Anticorruzione

(Sag C-3/19)

(2019/C 164/07)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Appellant: Asmel società consortile a r.l.

Indstævnt: A.N.A.C. — Autorità Nazionale Anticorruzione

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten til hinder for en national bestemmelse såsom artikel 33, stk. 3a, i lovdekret nr. 163 af 12. april 2006, hvorefter kommuners selvbestemmelse i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter gennem en indkøbscentral begrænses til udelukkende to organisationsmodeller, nemlig kommuneforeningen, såfremt en sådan allerede foreligger, eller et kommuneconsortium, der skal stiftes?